

1918-03-02

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Archive:

Mappe 102 nr. 5a-d

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Strandvejen 61^{III} Str.

2-3-18.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 102 Nr. 5A

Kæmpe!

Der er ikke en af dem, hvis Kæmpe
har påtaget sig at skaffe os
Kunstnere den Agitationssmed
for Grænsen i Skien, men
deri har jeg Opholdet, blev
med mig selv og med mig selv,
og jeg satte mig da for at se,
hvilket Par Opholdet, især da
den spanske og den danske
underviser sig. Og det var
den, som gik ind i den, som var
den, som var forbløvet og
Kunstneret her, og jeg
for at have for en Fortid,
selv om der ikke er noget,
hvad den Kæmpe er en
- den er - hvilket den er
vil være den Kæmpe, som
nogle - noget daktat.

Det er en af dem, hvis Kæmpe
har påtaget sig at skaffe os
Kunstnere den Agitationssmed
for Grænsen i Skien, men
deri har jeg Opholdet, blev
med mig selv og med mig selv,
og jeg satte mig da for at se,
hvilket Par Opholdet, især da
den spanske og den danske
underviser sig. Og det var
den, som gik ind i den, som var
den, som var forbløvet og
Kunstneret her, og jeg
for at have for en Fortid,
selv om der ikke er noget,
hvad den Kæmpe er en
- den er - hvilket den er
vil være den Kæmpe, som
nogle - noget daktat.

Det er en af dem, hvis Kæmpe
har påtaget sig at skaffe os
Kunstnere den Agitationssmed
for Grænsen i Skien, men
deri har jeg Opholdet, blev
med mig selv og med mig selv,
og jeg satte mig da for at se,
hvilket Par Opholdet, især da
den spanske og den danske
underviser sig. Og det var
den, som gik ind i den, som var
den, som var forbløvet og
Kunstneret her, og jeg
for at have for en Fortid,
selv om der ikke er noget,
hvad den Kæmpe er en
- den er - hvilket den er
vil være den Kæmpe, som
nogle - noget daktat.

hviss, da har forlænnet sig
rigtig. Henty, men da, at
du mener, man bør allerede
bygge en Kirke til det første
Menighedens men kun til den
for Gud.

Sagen er først den, at
der har været en stor Menighed
om denne Bygning af Kirke.
At Kirkeformen er valgt af
ham er naturligt, for hvilken
anden Bygning end en i en
Parokhel dansk Kirke
vedrører ved det gamle.
Men endelig anden Sag er jo
denne Bygnings praktiske
Bestemmelser; og her
er der forskellige Meninger.
De kan utvivlsomt grund-
vigtigt tælle mange
i Almindelighed der altså holdes.

Men, at det skal være en Kirke
af Menighedens Guds tjeneste,
og naturligvis med en rigtig skøn
og uforfalsket Grundtøjstuen
som Præst. Her dermed vil man
ikke skal kompromiserer har man
ikke altid og det sigt, og her-
ved man i Tiden selv skulde
sikre sig en Forhøjelse af
Grundtøjs Færd kan det jo
heller ikke være.
Menkel, den Betænkning
er vist saa lidt virkelig
i Grundtøjs Alene som muligt.
Hvem ved ogsaa om der
overhovedet eksisterer Grund-
vigtigt, i de kommende
Tider.

Anden mening - der vil man
jo ogsaa - at da Menigheden
jo altså ikke er at bygge en
Løst Kirke, hvilket kan

ses alene deraf, at Pladsen endnu
ikke er betruet, og da den fulvender,
som Th. Lave bl. andet, måder med
at det er sandt at ^{hvis} katolske Sognekirke
der ^{er} ~~er~~ ^{der} en Tranke-
den ~~eller~~ ^{der} i det Kvarter, de
lokker ~~eller~~ ^{der}, altsaa ogsaa
gælder det, saa skøn den
kun tal om en Bygning
af god dansk Kirke type,
men ikke om en almindelig
Kirke af Guds tjeneste.

Kirkens Medlem af Komiteen
har bestemt hovedet at ganske
usimeligt, at ved Tilsæt-
ning - for hvad at ved om
den - for Frikirkens Tid,
hvis Menighed var at have
en Sognekirke, og at
det nok var ganske
meningsfuldt at rejse et
Monument for Grundloven
som alle det danske Folk
i en helked Kinde have

II

Sten Kl. At meer een gaasterbeg-
runder (met bodsel haer amstige
idatthet, Vast) at uderlutter nogh;
ja - stueret det kün van der Kriste
Ming hed eller den gderis Vinner,
de skuer, elle iled rynd maadant
Minderuerten, de maalt man
nogh med laugt munder. Da
iled Kirke: Statue se een ud-
morket haer skön og Talemb-
- munt at munder M. uder-
munt, da den Kün gderis Quæst
og een der Kirke, den Kirke
Pæd - ja maader den Kirke
Reformator - men de maader
eender trælant en Indvillig
iled stulle ryndet, iac. saha
muntro den euder. Men Skjæde
en - Fallerpreen, da skene
Trenten Trofdes, - ael alle
udhykleis ble - y kan ut uoppe
udhykleis i den Statue.

Gaaster ind kan man rynd
en det da ael udhykleis i M. at
Kirkebygning - y kan man se
klem rynd - Men he at tag al foel,
pæ - men med mindauste Rænk-

ter, ved sine Sløvnhed, og ved at
have Kirkeformen, men altså
skal være det gudelige for en
Sjælehelbredelse og en
Samlingssted
for et almindeligt Fællesskab
- og om det passer - for gode
lige Møder - ender med
komme ind og ud af det.
Fruen Falck ser sig om
til at lade den indviede til Kirke
den Brug - ja da er der jo
nogle til Hæder og
- men i en Fald er det intet
og saa netop i Grundens
Aand. Lad Luthers Kærlighed
hundreden skal bruges; men
vi må have Lov at rejse den
med Grundens Nærhed,
uden at der der er noget af
mæssigt eller profaneret.
Th. Laub kunde det er vel
galt, at det for mange
maade for de fleste - blev
de æstetiske. Deres der skal

Kan man ud, Praksis. Ja, Praksis
at det er muligt. Det er jo ogsaa
et æstetisk Værk der lader os
føle. At en Statue forvandle
naa de alle de Billeder af Aand.
Men der udsigt en Bygning
de bygges med overnaturlig
Bekendelse, finde sig at det
må blive Thierheden der
afgør om man vil prøve, der
for sig selv at rejse. En æstetisk
saa stærk omform der, at man
ikke kan forlige sig med den en
et forvandle Sag. Og man
gode Læse der tilføje det
anført, at man vil for Læse
Læse lade sig indviede, ja
om Bygningens Hoved Form
hvis hængende under Billedet
der Rejsning. Men det kan man
nu alligevel dømme. —

Og man overbevist om man
kunne en i Kirken Hoved
hængende under Billedet
hvis Læse og færdig

Spørgsmaal, Er det en velsig
Kirke, bygges du se dog til
Guds Ånd, som man vil drus
Opførelse Takke Guds for Guds
for Luther, for Brorsens
Kæde - for af Apostlene
eller om i den kaldes Tid -
for vor Tid. Alle Kirker
har jo Helgenmand, og i gamle
dage byggede man jo dybt,
Kirker ^{og} har jo at den Gud
drevet ud at spørge om
de var en Sognekommune
der hængt. hør du.
Men lad os alle være med
en Sognekommune - og bygge
den. Og for at betragte en
netop de Guds Gænder, opført Kirke
bygning. Men jeg hader
at det passer, at alle de
begrebene paa den Kirke
bygning; og i den hader
jeg at den vil absolut blive
Guds til Ånd, hvis vi elendige
Mennesker overbevidst kan

III

en Kam med vor syndige Hænders
Værk.

Hver Gang et stort Værk - eller et
mindre - til Gavn for en Fælle eller
for et prægtigt Formaal skal sættes i
Værk, kan det altid endeløst Vanskeligt
hendes faa udtop i Det høje Brænde
som det sædlig gælder om at faa med,
- Al udtop fordi det altid er med
Løgen - men fordi der er et eller
anden Satning i en Opfordring der
fønblir over, et eller af et gode
Ser dan punkt der ikke Kan under
skrive Vand men essent det
samme for den alle der med et
et den uagte der, men det
er gode noget sædlig for hver.

Sædlig vil Valdemar Berdams
kellervik, fordi han synes det er
falsk at rejse et uendeligt Minder
med et uendeligt Be drag en
prægtigt Gaver. At Staten vil
bidrage med halv Million,
med en drille af et et et
gode na for en Fors var ressen!
som dog er den Op gaver. for hinden
nå kam i at den med, end et
kan ikke ikke ikke ikke ikke ikke
et en ikke af et ikke ikke

og begynder det altså, som man
har offentliggjort om Klens Værk.
Ogsaa ledet al Videnstælle.
Der og saa, naar den (Belænde-
tydelig). By har opført sig, om
nu og saa vilde Slagtelde haardt
til at rejse et saa stort Grund-
Monument, at det skulde være
for alle var offentlig, endelig
komme, og som igen. Ja - al-
Statue bærer haardt i Plads
uden for, her har selv haardt
og det, er for mig en stor
Men, sommer at i saadant Mon-
ment ikke kunne, for andre
af Betragtning ved Siden af -
for det, som vi vilde se Karakter
og Størrelse i Faldet, Men
men om Grundlag.
Der er i det sidste. En al-
Slagtelde saa langt fra Grund
og da end som mindst, er i
al-
al-
der og yderligere ingen ind-
Lænde der, Klens Værk
jævn som alle som et Stær

naa et Stær i Faldet, men der
kommer Børge og Jørgen Maand
Pig og Jørgen blev Klens
Sigard Møller, og som Maand, men
der, at haardt, skaffet noget
og, som i Børge og Jørgen -
uden, som en endelig Klens Værk
med den Børge, der endelig
var en potentent i Børge og Jørgen
anden Børge og Jørgen, med
haardt, haardt, langt fra
Grundlag men som langt
og Løgn og Løgn, det
Laa, indlydende som, men
af Børge og Jørgen, at
der indlydende, som Løgn
for det, taget, Løgn og Løgn
haardt, ud af Børge og Jørgen,
by Børge og Jørgen, haardt
by haardt, haardt, men
Men, efter Maand, har Faldet
af, at, som, endelig, haardt
som alle, der, men, der, som
stort, haardt, haardt, men

✓ Betæen helgheder aldrig ulvæn
med, noget Samlingværk.
Og der ind i Gang i smukt af
i alle Kan faa den Færdig
der Betæning honoreser, og der
er maaned i Beglens og saa
ganske lige guldigt. In saa
paa det store og smukke, at
maang i Lptittelsens og Materie
Lærens og Andagtsens og
Ordsagellens Tider Kunst se
kun paa den egen Menneske og
samlesom noget skönt og
helghedsfuldt, og paa hvid men
is paa, at skönt der ellus
naturlig. Vi er der med rætt
at Viand der, og der at fæder
Verket, saa quardt samme
hder der med rætt Vi - og
nu er Verket der, som egner
vi - Kan det vakte Fælelsen
og tale til de store og høf -
slæender, ulvæn med maaske
og saa begynder at interesserer
vi for dets Lærens men end
det Tanke, saa er der allene

IV.

den enstavelighed. Al hvad er i
Fællesskab kan vi som, selv om
vi ikke kan være helt enige; det paa
er sikkert, det opvækker varme
vedenkommen, det afføder Oplysning
og Interesse og Spørgsmaal og
Svar, - og saa rejser der sig
efter haanden en Fællesfølelse
som maaske ikke ad andre Veje
den til at rejse; og saa har vi ogsaa
en Cirkel deraf dertil.

Men ved at raage over disse
Første og Punkter, der er en saa
hellig og dyrebare grund
er det muligt (og lykkeligvis ogsaa
selv ind paa det) er Kunsten
uden i Fællesskabet. Saadan
er det ialfald ofte.

Men enten for ikke alle skal kunne
se paa saadanne Ting som paa,
Og vil maaske finde mig for
svindig; det kan ogsaa være gæld
Fædre og mor! Men paa sig
nu, paa Kan gaa med haad og
opmærksom Betænkning.

g'skueet, og isihely bex - men
at gar p'el ick - og de Klirte
p'mueling, Rides. Løst i; men
Fædte - ved p', at p' er vane
glæved hæn lilla. Hæn p' har
vent med at hæn i den.
p' hæn d'g in hæn hæn, p'eds
at Naam betjeder meget.
Læste d'g om, efter de
fædte Opdragning, p' hæn
har givet d'g, og efter de
Tænker p' har hæn betragt
d'g, at p' selv har haft,
og skueet de de ryer, de
med fædte Samstillede
Kædet med b'gde betjeder
gim en Fædte b'gde betjeder
Mæd om Fædte hæn
Tils lilla med, da g'et at
hæn hæn ick, da hæn p',
is er l'g, g'et hæn.

Et pædte Mæd at er
hæn med at forskelligt p'muel
at hæn Opdrag at hæn skueet
hæn maade adskilligt p'muel
hæn pædte hæn at hæn med
gæd. Hæn der, der forskelligt
Mæd. Afhædte hæn en Vædte
hæn at hæn. Hæn at hæn
Væg - især en maade Klirte selv
ick hæn. Hæn om pædte
Sled at to hæn hæn hæn.
Hæn ick Komiteen der hæn
Jernaaq Mæd, hæn (Ride,
minister Poulsen) at hæn
at hæn at hæn at hæn
hæn af 50000 Kr - men ved
en Forspørgsel pædte hæn
at hæn hæn hæn hæn
og sagt at de en hæn hæn
hæn, hæn hæn hæn
et hæn hæn at hæn
gim. Et hæn hæn
hæn ick hæn eller
hæn hæn hæn hæn

men Falck's egne Møder
kraft der yderligere efter Rep-
tagens Bestilling der dog falder
valgt (om end i den almindelige
erkendelse handlede loyalt med
Falck) at rent, som Valdmænd
Rådene at et sådant Rens-
vask skulde kunne bruges ved
en Falckinddragelse allene.
(der vil være medbringe
mer end et Par hundrede
maaske hundred halve)
dermed vil Staten tilkomme
gærdet langt lettere at fæ-
lde i Tale, for end de se
Tavlen her for at ud. Vished-
heden yderligere, at her blev
der en national Pligt at
træde til hver efter sig
Egne og vil Lide. Og vil
at vil bli til en Oplysning
og en stor Interesse for den med-
lids Mændgængelse der er
- for sig selv at sig - som mange
Dagene i hende. Men igennem at